

Časopis
DVOJKA

Říjen 99
1. číslo

dvojka

Zprávy z redakce

Po prázdninách je zde další číslo časopisu Dvojka. Možná tento odstavec jenom přeletíte a vrhnete se hned do jeho útrob. Rád bych vám však předem řekl, že jsme měli pozici vydavatele poněkud ztíženou. To proto, že loňská 9.B pracovala na časopisu samostatně a nikoho z nás do tvorby časopisu nezaškolila. Proto jsme v pozici, v které byla loni devátá třída před prvním číslem. Snažili jsme se ale, aby toto číslo bylo co nejpodobnější loňským vydáním po grafické stránce.

Na tomto čísle se podílely:

Techničtí redaktori: Jan Váňa

Zdeněk Gregor, Matěj Outlý

Zpravodajové: Lucie Dočekalová, Lucie Kučerová

Martina Kroumanová, Petra Hrabánková, Alena Fousková, Petra Miervová,

Tereza Formánková, Hana Havelková

Anna Pešíková, Štěpánka Severová, Adéla

Neumanová, Andrea Košická

dvojka

Otázky měsíce

- 1) Kde jste byli o prázdninách ?**
- 2) Jaký jste měli nejlepší zážitek?**
- 3) Jaký pocit máte z toho, že jste ve vyšším ročníku ?**

Pavλίna Halmová, 5.A

1. Na jižní Moravě.
2. Žádný, já nevím.
3. Blběj.

Jan Krch, 9.B

Na hřbitově.
Našel jsem tam dědu.
Jsem šťastnej.

Ignác Jandák, 7.B

Na chatě v Holoubkově.
Boural jsem na kole.
Už bych byl raději v devítce.

Michal Pokorný, 8.A

Na pouti.
Já nevím.
Je to dobrý.

dvojka

Aneta Peterová, 6.B

Na táboře v Nouzově.
Jednodenní výlet.
Jsem ráda.

Michaela Peterková, 4.A

V Itálii.
No, žádněj.
Jsem ráda.

Radek Tichý, 9.A

V Praze.
Máma byla týden pryč.
Už abych byl pryč.

Lenka Šturmová, 6.A

Na chalupě.
Spadla jsem do bahna.
Ne, nejsem ráda.

Daniel Pátek, 9.B

V posteli.
Tamtěž.
Tentýž.

dvojka

Historie i současnost Základní školy v Kmochově ulici v Kolíně

V názvech škol často používáme vlastní jména významných osobností, občas je ve městech číslujeme, a nebo používáme vžitá starší pojmenování. Tu naši budovu znají mnozí obyvatelé Kolína pod pojmenováním Západka. V roce 1904 se tehdejší c.k. zemská školní rada usnesla na rozdělení školní obce Kolína na tři obvody : východní, západní a severní.

Když byla v září 1908 slavnostně otevřena nová budova školy na západním pražském předměstí, vžil se pro ni tedy název Západka. Nová škola byla v každém případě moderní a vyhovující stavbou..Všechna tři podlaží mají chodby široké 3 metry, jsou od vestibulu a schodů odděleny zasklenými dveřmi. Světlé a prostorné třídy s dobrým zařízením se vytápěly z chodeb, v zimním období se topilo i na chodbách, které dodnes slouží jako šatny. Od roku 1908 až do roku 1948 byla škola svým charakterem smíšená, v každém ročníku s jednou třídou chlapeckou a jednou třídou dívčí. Z národní školy se v začátku školního roku 1953/4 stala všeobecná vzdělávací škola pro I. až 8.ročník. .

dvojka

Kronikáři pečlivě zapisovali a sledovali po dlouhá léta počet zapsaných dětí. Největšího počtu bylo dosaženo hned po otevření nové budovy – celkem 608 dětí. Ve dvacátých letech nás proto zarazí prudký pokles na 227 žáků. Vezmeme-li v úvahu, že se neměnil počet tříd, pak připadalo na jednu třídu v době před 1.světovou válkou 60 žáků. I při velkých učebnách v nové školní budově musely být hygienické podmínky vyučování velmi špatné. Poněvadž do školy patřily obvodem i děti z nedaleké dělnické kolonie Štítar, rozhodl se učitelský sbor zahájit vyvařování obědů a zřídit útulek pro 47 přespolních dětí v době polední přestávky a špatného počasí. Tak vznikla dnešní školní jídelna a družina v budově vzdálené asi 200m od hlavního objektu. K nesporným přednostem školní družiny patří klidná rozlehlá zahrada pro hry a pohyb dětí během celého dne.

Na naší škole působilo několik významných učitelů. Jeden rok zde učil kolínský rodák a spisovatel Otakar Štorch – Marien. V pozdější době, prokazatelně v období I. světové války,

zastával funkci místního školního dozorce. Za povšimnutí stojí i působení Anny Kmochové, dcery kapelníka Františka Kmocha, která se hudební výchově dětí věnovala celý život. Do povědomí svých žáků se nesporně zapsal i dr. František

dvojka

Dvořák, zakladatel archeologického oddělení kolínského muzea.

Ve školních kronikách se dočteme i o změnách, které budovu postihly v letech obou světových válek, kdy veškeré prostory sloužily potřebám armády. S velkou úctou je na stránkách jedné z kronik připomínána návštěva prezidenta Eduarda Beneše v roce 1938.

V současné době se žáci naší školy vzdělávají podle projektu Základní škola, od 6. ročníku mají naši kmenoví žáci, ale zároveň žáci z dalších blízkých škol, možnost pracovat ve třídách s rozšířeným vyučováním matematiky a přírodovědných předmětů.

Velkým svátkem malých počtářů se stala matematická soutěž Plus pro žáky 5. ročníků, které se každoročně účastní stále větší počet zájemců. Ale stranou zájmu nezůstávají ani ti nejmenší předškoláčci, s chutí si vyzkoušejí, jak to ve velké škole chodí, navzájem si předvedou, co už umějí, s chutí se zapojují do nejrůznějších činností ve své Škole nanečisto.

V rámci mimoškolních aktivit se v loňském roce uskutečnilo celkem 69 akcí – exkurzí, divadelních a filmových představení, přednášek, škol v přírodě, lyžařských výcviků a výletů. Poměrně široká je i nabídka činností v rámci školního klubu. Tady můžete uplatnit své výtvarné

dvojka

nadání, stejně jako sportovní talent, zájem o studium angličtiny a němčiny, nebo si vyzkoušet hru na flétnu. Kdo se chce dál vzdělávat, ten si nenechá ujít práci v chemickém kroužku, v počítačovém kroužku, a nebo si ověřuje své předpoklady ke studiu ve cvičení z češtiny a z matematiky, aby dobře obstál u přijímacích zkoušek na střední školy.

Na začátku letošního školního roku jsme se zeptali žáků 7.B, tedy těch, kteří už zahajovali druhý rok ve výběrové třídě, proč se rozhodli pro náročnější variantu 2. stupně základní školy – pro třídu s rozšířeným vyučováním matematiky a přírodovědných předmětů.

Tady jsou jejich odpovědi :

Do matematické třídy jsem chtěl, protože jsem chtěl něco dokázat. Čekal jsem od ní hodně a to se z větší části splnilo. Také mi velmi pomohly přijímací zkoušky, teď už nejsem nervózní z jakýchkoli soutěží. /Michal Doležal/

O 2.ZŠ mi povídali mí kamarádi, kterým se tady líbí. A tak jsem si řekl, že bych to mohl zkusit u přijímacích zkoušek, protože mě matematika nejvíc bavila. A od šesté třídy měly být i počítače! A teď můžeme i na Internet. /David Bělina/

Zkoušky do matematické třídy byly lehké a docela snadné. Spolužáci jsou prima, ale i tahle škola je prima. Mám tuhle třídu ráda, je bezva. /Andrea Košická/

dvojka

Dělala jsem zkoušky na gymnázium, ale nevzali mě, protože otevírali jen jednu třídu. Máma se z gymnázia dozvěděla, že existuje matematická třída na 2.ZŠ Kolín. Tam jsem zkoušky udělala, protože byly jen z matematiky. Líbí se mi tu, ale mám tu jen tři kamarádky./Marie Adamcová/

Do výběrové třídy jsem chtěla chodit už od třetí třídy. Na 1.stupni jsem měla hrozně ráda matematiku, jelikož jsem věděla, že na 2.stupni bude matiky více, moc jsem se nerozmýšlela a přihlásila jsem se na zkoušky.Do mojí třídy chodím ráda. Matematiku už moc ráda nemám, pro změnu jsem si oblíbila výtvarnou výchovu, zeměpis a angličtinu. Až budu odcházet z téhle školy, nikdy na ni nezapomenu. /Petra Miervová/

Rodiče mě přesvědčovali, abych šla na gymnázium, ale já jsem chtěla do matematické třídy, protože na této škole jsem měla kamarádky. Jsem ráda, že mohu pracovat ve školním časopisu./Alena Fousková/

Letošním zářím jsem na této škole začala teprve druhý rok. V páté třídě jsem úspěšně splnila zkoušky. Sama nevím proč. Asi to byla touha po matice. Dalo by se říci, že jsem utekla z jazykové školy do matematické. Ale chybu jsem neudělala. Teď jsem si jistá. Chyba to nebyla. A pokud tato škola nepadne, zůstávám tady a nikdo mě dobrovolně nedonutí odejít./Anna Pešíková/

dvojka

Chtěl jsem jít na přijímačky, abych se ulil ze školy. Ale když jsem se od Honzy Hubáčka dozvěděl, kolik je tady kroužků, tak jsem při zkouškách zamakal./ Jakub Panchártek/

Na tuhle školu jsem přestoupil během minulého školního roku. Dodatečné přijímací zkoušky jsem udělal. Ve škole se mi líbí, že se učitelé dětem dobře věnují, také mě zaujalo, že škola má svůj časopis. /Martin Horčic/

Na 1.stupni je všechno bez problémů, třídy jsou stejné, spolužáci také, jen třídní učitelky

se někdy změní. Pak jsme začali slyšet otázky, do jakých tříd půjdeme. Mohla jsem jít na sportovku. Rodiče mi říkali, že mám zkusit udělat zkoušky do matematické třídy. Zkusila jsem to a kupodivu mě vzali. Bylo to těžké rozhodování. /Adéla Neumannová/

O téhle škole jsem se dozvěděl, když jsem dostal na matematické olympiádě přihlášku na přijímací zkoušky. Teď si uvědomuji, že jsem udělal dobře, když jsem na tuto školu šel. Doufám, že tuhle školu projdu bez opakování nějakého ročníku./ Jiří Švanda/

Začalo to tím, že nám domů přišel doporučený dopis, mamka byla v práci, já to nevydržel a otevřel jsem obálku. V dopise stálo: Váš syn byl přijat do třídy Dál už to znáte. Doufám, že dostanu

dvojka

pěkná vysvědčení a půjdu někam studovat./Jakub Příhoda/

První zpráva o možnosti studia na této škole vyplývala z dopisu, který přišel na naši školu. Rodinná rada projednala nabídku a v květnu jsem jel na přijímací zkoušky. Matematika mě trochu přestala bavit a zaujala mě fyzika. /Petr Komberec/

Do matematické třídy jsem se chtěla dostat, protože mě baví matematika. I když je na škole převaha učitelek, jsem s touto školou spokojena a vřele ji doporučuji i dalším studentům, kteří se chtějí věnovat matematice a práci na počítačích. Ještě pro informaci, zkoušky nejsou nijak těžké a myslím, že se dají zvládnout. /Štěpánka Severová/

Ke své škole mají pěkný vztah i ti, kteří procházejí obyčejnými třídami. Zajímalo nás, na co budou za rok vzpomínat ti, kteří stojí před rozhodováním – kam z devátého ročníku, ve které střední škole budu pokračovat v přípravě na život ?

Naše školní budova nejspíš připomíná radnici omítkou a věžičkou, ve které jsou zabudovány hodiny. Mně bude připomínat devět let života. /Pavel Korelus/

Mám ráda tuhle školu, i když někdy říkám, že už tam nechci, ale pravda to není. Těším se do

dvojka

školy na kamarády a nikdy se nemůže stát, že by tam byla nuda, to ne. /Jana Demeterová/

Na této škole jsem od I.ročníku, nikdy jsem netušila, že tady prožiji celých devět let. Ráda budu vzpomínat na chvíle se svými kamarády i s učiteli. /Lucie Piálková/

Ubíhá devátý a vlastně poslední rok naší školní docházky a já už vím, že se mi bude stýskat. Naše škola má v sobě takové zvláštní kouzlo. /Jana Zahradníková/

Na co budu vzpomínat ? Na dlouhé kamenné schody, na spolužáky, na rady učitelů./Petr Novotný/

Určitě si odsud odnesu spoustu vzpomínek. Až za mnou naposledy zaklapnou vchodové dveře,tak si vzpomenu na své učitele. Rozhodně se sem budu vracet a společně se svými bývalými učiteli budeme vzpomínat, jak jsem je zlobila. /Radka Špičáková/

Bylo to roku 1995, kdy jsem přestoupil na tuto školu. Rychle jsem si tady zvykl a mám velkou radost, že tomu není jinak. Strávil jsem tu pěkné roky života, učitelé i učitelky mě toho hodně naučili i rady do života jsem dostal./Radek Tichý/

Doufám, že naše škola tady bude stát ještě alespoň sto let a že v ní budou učit dál tak dobří

dvojka

učitelé a chodit do ní budou stejně hodní žáci, jako jsme byli my./Radka Pokorná/

Bylo to loni, přestěhovali jsme se z Prahy. Když jsem šel poprvé do téhle školy, připadalo mi,

jako bych šel do nějakého zámku podle věžiček a věžních hodin. Až za necelý rok opustím tuhle školu, bude se mi po ní stýskat, i když jsem tu prožil jen dva roky./Jiří Michálek/

Učitelé téhle školy nás dokázali naučit víc než jen odstavce z učebnic. Uměli s námi mluvit o našich problémech, pomáhali nám se z nich dostat. Myslím, že za mnou se nikdy nezavřou velké hnědé dveře této školy. Bude ve vzpomínkách ve mně a snad i já v ní. Určitě se do ní někdy vrátím pro radu a možná jen tak podívat se na krásnou historickou budovu, na kterou se nezapomíná. /Lenka Brandová/

Určitě budu vzpomínat – nikdy nezapomenu na zážitky z výletů, z vyučování, na přestávky se svými kamarády, na lyžařský výcvik, který byl to nejlepší ze sedmé třídy. /Michal Křemen/

Touhle velkou starou budovou už prošlo mnoho dětí a učitelů. Až uslyším poslední zvonění, zapomenu na všechno, co není důležité, a budu si pamatovat, že se sem vrátím – se svými dětmi. /Hana Reehová/

dvojka

Doufám, že až budu mít děti, budou chodit do stejné školy, a že tady budou pořád tak bezvadní učitelé./ Jan Tasch/

Někteří z nás sem chodí od I. třídy a vystřídali řadu učitelů. Učitelé přicházejí a také odcházejí, většinou se asi nechce jen tak odejít, protože tato škola je opravdu výjimečná. Ani nám se odtud nechce odejít. /Andrea Pokorná/

Pokud jsme ve vás probudili zvědavost, jaká že je naše Západka doopravdy je, srdečně vás zveme, přijďte se podívat na náš den otevřených dveří 2. listopadu 1999. Těšíme se na všechny své hosty.

dvojka

Dnes představujeme ...

Paní učitelka Ladislava Novotná vede na naší škole kroužek hry na flétnu. Nebudeme čekat na „Koncert na schodech“ a nahlédneme už teď do jedné třídy, kde se schází se svými svěřenci.

Kolik dětí dochází na flétnový kroužek ?

Rozhlédněte se kolem a sami uvidíte, je jich celkem 28.

Jaké skladby hrají děti nejraději ?

Hrajeme ze sešitů, používáme školu hry na flétnu. Všechny nejvíc baví známé melodické písničky.

Kdy jste přišla na nápad učit děti hrát ?

Děti samy měly zájem. Některým pomáhá flétna při dýchání. Další sem docházejí proto, že do základní umělecké školy se všichni nedostanou. Svou roli hraje i to, že flétna je levný hudební nástroj.

Proč jste si vybrala zrovna flétnu ?

Učit děti můžeme jen tomu, co sami známe a ovládáme.

dvojka

Je kázeň při hodinách flétny stejná jako při normálních vyučovacích hodinách ?

Samozřejmě je to volnější hodina, ale děti musí stejně dávat pozor, ti průbojnější na sebe chtějí strhnout pozornost.

Otázky pro děti :

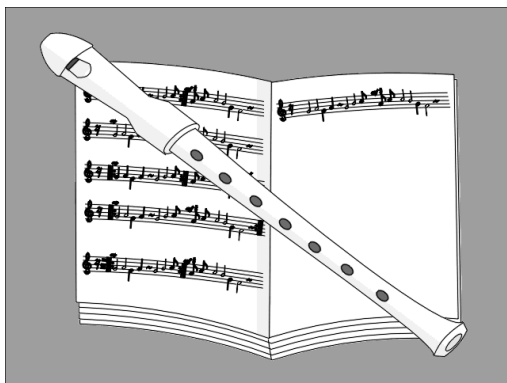
1. Jak dlouho chodíš do flétnového kroužku?
2. Byl to tvůj nápad, nebo rozhodli rodiče ?
3. Jak často hraješ ?
4. Vystupoval jsi na nějakém koncertě ?

Vlad'ka Skálová – 3.A

1. Už dva roky
2. Obou
3. Skoro každý den
4. Ne

Lia Junová – 3.A

1. 3 roky
2. Moje vlastní
3. Skoro každý den
4. Ne

Šafaříková Sabina – 3.A

1. 2 roky
2. Jen moje

dvojka

3. Docela hodně
4. Ne

Tereza Kučerová – 4.A

1. Skoro 2 roky
2. Moje
3. 3 dny v tejdnu
4. V naší škole

Lucka Kučerová – 8.A

1. 4 roky
2. Oboustranné
3. 1 x za týden
4. Zámecká, Domov důchodců, Kostelec nad Černými lesy

Na návštěvě v 1.A

Důležitým předělem v životě každého z nás byl rozhodně začátek školní docházky, 1. třída. Celý rok budeme dva z našich prvňáčků pravidelně zpovídat, jsme na jejich odpovědi moc zvědaví.

Otázky pro Terezu Klocovou/6let/, Jana Ulrycha /7let/ a pro paní učitelku Elišku Doubravovou připravily : Lucie Dočekalová a Lucie Kučerová – 8.A

dvojka

Otázky pro žáky 1.A :

- 1) Jaký předmět tě nejvíce baví a proč ?**
- 2) Kdo ti vybral tuhle školu ?**
- 3) Kolik máš sourozenců ?**
- 4) Je paní učitelka přísná ?**
- 5) Smíte si nosit do školy hračky ?**
- 6) Jaké máte kroužky ?**

Tereza :

1. Mám ráda výtvarnou výchovu, vyrábíme hezké obrázky.
2. Školu mi vybrali rodiče, je to nejlepší škola.
3. Mám mladšího bratra.
4. Paní učitelka je na nás hodná.
5. Hračky si sem nesmíme nosit, Nikdy jsem si žádnou nepřinesla.
6. Chodím k paní učitelce Novotné na flétnový kroužek.

dvojka

Honza :

1. Mám rád tělocvik, baví mě šplh.
2. Školu mi také vybrali rodiče. Je dobrá.
3. Mám starší sestru.
4. Když je potřeba, tak na nás paní učitelka taky křikne. Probudí nás.
5. Jednou jsem si přinesl hračku bez svolení rodičů.
6. Chodím na výtvarný kroužek s paní učitelkou Janou Malou.

A co nám řekla o svých prvňáčcích paní učitelka Doubravová ?

Jsou to celkem pozorné děti. Většinou nezlobí a jsou šikovní. Pozorně poslouchají výklad, ale někdy se také vrtí a otáčejí. Čtení jim jde docela dobře, ale ke konci hodiny je to s nimi k nevydržení, to už se těší na přestávku.

Pro časopis:

Lucie Dočekalová

Lucie Kučerová

dvojka

Otázky pro... S Marcelou Daňkovou

1. Na jaké škole jste studovala, než jste přišla sem?

Vystudovala jsem Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze.

2. Který předmět byl váš oblíbený?

Na ZŠ hlavně čeština, na gymnáziu pak biologie a chemie.

3. Chtěla jste být odmala učitelkou?

Ano. Rodiče mě z počátku sice zrazovali a vymýšleli jiná povolání, ale nakonec rezignovali, tak to vyšlo.

4. Jak se vám tady líbí?

Zatím moc.

5. Nezlobí vás žáci naší školy?

Nestěžuji si.

dvojka

6.Co byste chtěla dělat, kdybyste nebyla učitelkou?

Nad touto otázkou občas sama přemýšlím a přiznávám se, že nevím. Určitě bych chtěla pracovat s lidmi. Sedět 8,5 hodin u počítače bych nemohla.

7.Co děláte ve volném čase, když zrovna nejste ve škole?

Ráda si přečtu dobrodružnou knížku. Chodím na aerobic, občas si něco ušiji. Velmi ráda pečů sladkosti, různé dorty atd. Bohužel je i poté velmi ráda jím. O víkendu si zajdu zatancovat, nebo na dobrý film do kina. Moc ráda se toulám v přírodě.

8.Je pro vás vaše povolání tím radostným zpestřením života a nebo učíte nerada, jen proto, že v dnešní době si nelze moc vybírat a mnoho lidí je nezaměstnaných?

Učit jsem vždycky chtěla, takže toto povolání je pro mě naplněním dětského snu. Je to krásná práce, i když netvoří hodnoty, které jsou na první pohled viditelné. Práce s mladými lidmi je úžasná v tom, že člověk zůstává duševně mladým, stále se setkává s novými lidmi, novými názory a trendy, což velmi obohacuje a nedovoluje ustrnout na určitém stupni vývoje, nutí k neustálému rozvíjení a zdokonalování sama sebe. Otázky připravili:

Martina Kroumanová, Petra Hrabánková,

Alena Fousková, Petra Miervová

dvojka

Sochy na Velikonočním ostrově

Moai-obří kamenné sochy na Velikonočním ostrově patří mezi jedny z největších světových záhad. Nikdo zatím neví, k jakému účelu vlastně sloužily. S pohledem upřeným k Tichému oceánu je u pobřeží ostrova rozmístěno více než 600 těchto moai. Většina z nich je asi 3,5 metru vysoká, najdou se však i takové, co měří až 12 metrů a váží až 90 tun.

Sochy byly vytesány ze sopečné skály a postaveny na kamenné základny-ahu.

Některé z nich jsou dnes už poškozené či povalené. Domorodci je vytvořili a umístili sem kolem 400 n. l. V roce 1618 vypukla mezi dvěma místními klany ostrovanů válka, při níž si soupeři navzájem své původní sochy poráželi a ničili. Na jejich místě pak stavěli sochy větší a lépe propracované.

dvojka

Proč "Velikonoční ostrov,, ?!?"

Prvními trosečníky na odlehlém Velikonočním ostrově byli Polynésané. Vyznamenali se jako zdatní a zkušený mořeplavci, kteří hledali novou zemi a v ní nové zdroje potravin. První Evropané stanuli na ostrově roku 1722, právě v den velikonoční neděle, podle níž se později ujal název ostrova.

Velká horská dráha Pepsi Max

Jde o nejvyšší a nejrychlejší horskou dráhu na

světě. Její maximální rychlost dosahuje 128 km v hodině. Pepsi Max můžete najít ve městě Blackpool v severozápadní Anglii. Stojí tam od roku 1994 a stála 12 mil.

Liber. Ocelové monstrum na své jeden a půlkilometrové trase vsutku vyráží svým pasažérům dech, obrací jim žaludek a působí, že se v jejich tvářích objevuje skutečný strach.

dvojka

Jen ta představa je senzační a zároveň děsivá – v prvním sešupu vozíky téměř padají dolů z výšky 64 metrů.

LOU BEGA

Zpěvák LOU BEGA (24), který vzkřísil erotický kubánský tanec mambo, se narodil 13. dubna 1975 v Mnichově.

" Stará muzika z 50. let mě fascinuje," říká Lou.

Mambo - to je Kuba 50. let, temperament, vášeň , erotika. Lou dokonce vsadil na módní oblečení typické pro tehdejší dobu : světlý proužkovaný oblek a mafiánský klobouk. Song v rytmu mamba se jmenuje "Mambo No. 5."

Angažoval tři sexy tanečnice Hosanu, Cinthiu a Rai a hit byl na světě.

Před půl rokem ještě Lou Begu alias Davida Lou Begu nikdo neznal. Teď tančí polovina Evropy podle jeho rytmu.

Se songem "Mambo No. 5" tato hvězda z Mnichova bez varování vtrhla do hitparád. Song se stal letním hitem roku a mambo novým kultovním tancem v klubech a na diskotékách.

Zpracovala **Tereza Formánková**

dvojka

VTIPY

Velký průšvih

Před učitele hudby předstoupil žák Petr, otevřel houslové pouzdro a z něho vypadl samopal. "Propána ! " zaječí. " Táta je s houslema v bance ! "

Otázka:

Jaký je rozdíl mezi penězi a policií ? Žádný .
Nikdy tu nejsou, když je potřebujeme .

Paní Nováková přísně vyslýchá svého manžela : " Kam jsi dal těch dvě stě korun , co jsem ti dala na nákup ?" " Jednomu staršímu muži ." „Od kdy jsi takový lidumil,“ diví se manželka. „Co vlastně dělal ten muž? " „Čepoval pivo." "

Ředitel říká svému zástupci: „Už delší dobu pozoruji, že se mnou neustále souhlasíte, vy nemáte vlastní názor?" „Mám pane řediteli, ale nevěřím mu." "

dvojka

Představujeme vám : PATRIKA BERGRA

"V LIVOPOLU NEJSEM DOMA "

Noviny tě oslavují jako neoficiální vůdčí osobnost týmu, hlavního tahouna , který přestal myslet na sebe, ale dýchá za celý mančaft. Cítíš to také tak ?

PATRIK : NE, já nic takového necítím. Samozřejmě hraji na takovém postu, kde jsem hodně v kontaktu s balonem, navíc kopu i dost trestných kopů, ale hra součastného českého týmu je založená na tom, že táhneme všichni za jeden provaz. a kdybych měl jmenovat vůdčí osobnost, tak bych musel vyjmenovat všechny hráče.

V Liverpoolu jsi začal už třetí sezónu. Jak se tam cítíš?

PATRIK: Každá ta země je samozřejmě jiná. Co se týče fotbalové stránky, tak je anglická liga lepší v prezentaci v médiích skvělýma fanouškama, nasazením, kdy se sice nehraje tak technicky jako v Německu, ale jezdí se celých 90 minut nahoru dolů. Pro zdejší fanoušky je anglická PREMIER LEAGUE nejlepší liga na světě, ale podle mě je taková italská nebo španělská liga ještě těžší. I když jsem v Liverpoolu už tři roky, tak se tam jako doma necítím.

dvojka

Tvému Patrikovi je 5 LET, Valentince přes 2 roky. Vnímá Patrik tvé úspěchy?

PATRIK: Tak asi poslední půlrok má Patrik radši starší kamarády. A když vidí, že nějakí starší kluci chtějí ode mne podpis nebo si se mnou chtějí zakopat, tak chce pořád chodit se mnou a nehne se ode mne ani na krok. Musím říct, že je to příjemný.

Máš čas i na něco jiného, než na fotbal? Jak relaxuješ?

PATRIK. Když mám čas, tak se ho snažím trávit s dětmi. Někdy jsou i dny, kdy si jdu zahrát tenis, který mám hrozně rád. A teď jak jsme v Anglii společně se Šmícou, tak ho chci zlomit na golf, který je strašně populární. Je to příjemná hra, ale samotného mě nebaví. A potřebuji někoho, kdo by mi nosil hole (smích). Na rozdíl od jiných sportů ve fotbale není výstroj tak složitá. Jediné, co může mít vliv na fotbalistu, je dobrá kvalita kopaček .

Jaké fotbalové obutí si vybíráš ty ?

PATRIK. Ta moje smlouva s NIKE se vztahuje i na kopačky a musím říct, že za tři roky, co v nich hraji, jsem s nimi neměl problémy. Jsou lehounký a jsem s nimi maximálně spokojený.

Podle časopisů zpracovala **Hana Havelková**

dvojka

